

Nummer van het vonnis: 126
Nummer van het Parket: BG.66.50.100722-96-St
Nummer van het repertorium: 138

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

op _____, won. te _____ werktuigkundige, geb. te _____

bijgestaan door meester _____ loco meester
, advocaat te _____

Gedaagd om: te _____ - _____

Bij inbreuk op artikel 64 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals gecoördineerd door het Decreet van 04 maart 1997 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 15 maart 1997, en bij inbreuk op de artikelen 42 par. 1 en 66 van voormeld Decreet, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan of hoe dan ook, de bepalingen van titel II van de wet overtreden te hebben, meer bepaald door:

A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd, in casu te _____ het bouwen van een werkplaats met garage -

B. door het instandhouden ervan te _____ in de periode van 1989 tot heden -

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde:

ligging : gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming:

aard en oppervlakte :

huis 07a 88ca

Inmiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij, *behoudens in de vernoemde uitzonderingsgevallen, de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.*

Er is derhalve sprake van een *strafuitsluitende verschoningsgrond* nu het feit als dusdanig zijn onwettig karakter volledig bewaart - instandhouding van inbreuken - doch er wordt afgezien van bestraffing.

Uit de elementen van het strafdossier blijkt niet dat de bouwovertreiding werd gepleegd in een van de uitzonderingsgebieden zoals voorzien in artikel 146, derde en vierde lid.

Deze strafuitsluitende verschoningsgrond maakt evenwel geen grond van verval van de strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV VT sv. en deze heeft evenmin tot gevolg dat de beklaagde in wiens hoofd inbreuken werden vastgesteld kan worden vrijgesproken.

Bijgevolg dient, bij toepassing van artikel 2, tweede lid Sw., te worden vastgesteld dat de aan beklaagde ten laste gelegde feiten thans niet langer kunnen worden bestraft.

Overeenkomstig artikel 162 Sv. verwijst ieder veroordelend vonnis de veroordeelde tot de kosten. Vermits er geen straf wordt uitgesproken dienen de kosten ten laste van de staat te worden gelegd.

Gelet op het feit dat de aan beklaagde ten laste gelegde feiten niet kunnen worden bestraft is de herstellvordering zonder voorwerp.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid: 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935; 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, van het Wetboek van Strafvordering;

21 en 23 Wet 17 april 1878 gew. door art. 1 Wet 30 mei 1961.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Vult de dagvaarding aan als volgt: feit A: in 1989, op een niet nader te bepalen datum na 22 maart 1989.

Verklaart de strafvordering vervallen wegens verjaring voor wat betreft de tenlastelegging A.

Verklaart de tenlastelegging B bewezen.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, het aan beklaagde ten laste gelegde feit B thans niet langer kan worden bestraft.

Stelt beklaagde vrij van elke bestraffing uit hoofde van de hem ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten sub B en ontslaat hem dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

Legt de kosten begroot op 77,64 euro, ten laste van de Belgische Staat.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van twintig januari tweeduizend en vier,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;

griffier.

De griffier,

De Voorzitter.